

Min familie med meg på slep flyttet fra Oslo til Kristianby når jeg var 13 år, altså det første året i min første pubertet. Innrømmes må det, at det var en stor overgang fra det trygge, pene, sossete, jålete, fisefine, Lacostekledde østland, til det rare, treige, merkverdige, naudehauebefengte og uforståeligdialektpratende sørland.

Hvorfor i alle dager gikk alle sørlendinger rundt og sa "Javeel" til alle de møtte?! Jeg har da for fanken ikke spurt om noe?!
Det tok litt tid før jeg fant ut at det var sånn disse jesudiggerene hilste på hverandre. "Javeel"...

Selv med min litt negative holdning til disse siræva hengehuene fikk jeg mange venner. Veldig mange venner. Litt vel mange venner, fant vi ut de gangene mine foreldre var ute av huset om helgen og min bror og meg ble husvokter og festarrangør. De få gangene dette skjedde hadde jeg og min bror så mange venner at vi bare kjente halvparten av de, og i den halvparten var det få og ikke alltid så pene jenter. Men brydde vi oss om det? Neida, for her handlet det om å få "knadd og fubba" som det så fint het den gang. Vi gutta har jo drifter!

Vi må ha hatt og har fortsatt noen utrolig tålmodige og helt uforståelig forståelsesfulle foreldre, for vi "brødrene brothers" gjorde det vi kunne for å ødelegge huset vi bodde i. Og av og til klarte vi det jammen meg.

Kan nevnes, blant annet et stuegulv, laget av den fineste parkett, som en hyggelig men røslig dame perforerte med sine imponerende dansetrinn og tynne stilletter. Eller et dusjkabinettet som en eller annen herremann, seint en fredagsnatt, prøvde å ta en "David Copperfield" på ved å gå gjennom glasset uten å knuse det. Han klarte det, nesten..!

En skal ikke se bort fra at det var flere lignende hendelser hjemme hos oss men vi skal se bort fra det akkurat nå.

Men det ble jo folk av oss også, i hvertfall av min bror. Og igjen må det innrømmes at jeg har vokst meg utrolig glad i denne delen av landet og dets urfolk.

Nå har jeg akkurat nådd min andre pubertet og atter en gang er jeg singel med veldig mange venner. Men denne gangen er det den andre halvparten, den halvparten med damer, pene damer, som er mine venner.

Do you catch my drift ?!